

ME LUOMIS- JA ALKUKIELI

M MUUT OPETUKSET, <https://genfibeta.weebly.com/m.html>
(genfibeta.weebly.com/ muuttuu myöhemmin [gen.fi/](https://www.gen.fi/)-osoitteeksi)

ME ETYMOLOGIA, <https://genfibeta.weebly.com/me.html>

ME Luomis- ja alkukieli, <https://genfibeta.weebly.com/me-0-luomis-ja-alkukieli.html>

SISÄLLYSLUETTELO

1. Luomiskieli
2. Ihmiskunnan alkukieli

1. LUOMISKIELI

Jumala on luonut maailmakaikkeuden sanomalla sanoja. Kaikki luodaan sanan kautta – tarkkaan ottaen Sanan eli Jumalan toisen persoonan, Pojan kautta.

Jumala sanoi: "Tulkoon valo." Niin valo tuli. (1. Moos. 1:3, oma käänös)

Alussa oli Sana. Sana oli Jumalan luona ja Jumala oli Sana. 2 Hän oli alussa Jumalan luona. 3 Kaikki on syntynyt hänen kauttaan, ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä on syntynyt. 4 Hänessä oli Elämä, ja Elämä oli ihmisten Valo. (Joh. 1:1–3, oma käänös)

Biblia ja KR 1933 käyttävät valosta vanhaa kirjasuomen valkeus-sanaa. Nykyisin valkeus kuitenkin helposti ymmärretään liittyväksi pikemmin sanaan "valkoinen" kuin "valo". Olkoonkin, että valkeus rimmaisi pimeys-sanan vastakohtana. Suomalainen ei nykyisin kuitenkaan käytä pimeyden vastakohtana valkeus-vaan valoisuus-sanaa.

Nykysuomalaiselle tarkoitettussa Raamatussa on syytä käyttää parasta tarjolla olevaa sanaa "valo". Tämä siitäkin huolimatta, että niin allekirjoittanut kuin monet muut pitkän linjan kristityt ovat tottuneet ja kiintyneet vanhaan valkeus-sanaan. Mutta jotta tulevat suomen kieltä puhuvat sukupolvet – jos Herra niitä vielä sallii tulevan – eivät saisi meiltä perinnökseen sellaista Raamattua ja sellaisia uskon lauseita, joissa on turhaan hankalia tai helposti väärin ymmärrettäviä sanoja, niin meidän on syytä alkaa käyttää nyky-suomen sanoja.

Tämä ei tarkoita sitä, että alkaisimme käyttää uusinta kirkkoraamattua (KR 1992), joka on teologisesti monin paikoin kestämaton. Joissakin kohdin se on pikemmin väännös kuin käänös. Raamattua on ensisijaisesti käännettävä teologian ehdoilla. Esim. teologinen käsite "vanhurskaus", ei tyhjene mihinkään ajallisen elämän piiristä tuttuun asiaan. Sitä ei pidä yrittää alkaa käänöksessä selitellä ja samalla kaventaa sen teologista sisältöä.

Mitä kieltä nuo Jumalan lausumat luomissanat olivat? Oma vastaukseni on: hepreaa. Tämä luomiskielen määrittely ja identifioiminen on kuitenkin ehdottomasti adiafora-kysymys eli kuolemattoman sielun iankaikkisen pelastuksen kannalta merkityksellinen asia.

Mutta itselleni Raamatun ja erityisesti sen alkukielten opettajana kysymys on tullut vastaan. Minulle heprea näyttää kirkkaana Kristus-kielenä. Mitään muuta vastausta heprean alkuperään minulla ei ole, kuin että se on Pyhästä Hengestä lähtöisin oleva Jumalan kieli. Heprean kieli, sen jokainen kirjain ja sana, jopa kielioppisäännöt, saarnaavat Jeesusta Kristusta. Herramme Jeesus Kristus on Jumalan Sana. Se tarkoittaa sitä, että lopulta kaikki sanat – kaikissa kielissä – saarnaavat meille tavalla tai toisella Vapahtajaamme.

2. IHMISKUNNAN ALKUKIELI

Jumalan luomiskieli heprea on myös paratiisikieli ja samalla ihmiskunnan alkukieli. Herra antoi Adamille heprean kielen lahjan. Ihminen alkoi sitten tuota alkukieltä laajentaa sepittämällä siihen uusia sanoja nimeämällä luontokappaleita.

Ihmiskunnan harjoittama tieteellinen tutkimus on tämän Jumalan Adamille antaman nimeämistehtävän jatkumoa. Tieteellinen tutkimus on sitä, että annetaan nimi jollekin asialle eli määritellään tietty ilmiö. Tieteellinen tutkimus lepää vahvasti Raamatun, erityisesti Ensimmäisen Mooseksen kirjan varassa.

Ei ole yllätys, että Mooseksen kirjoja kaikkein antaumuksellisesti tutkivat juutalaiset ovat saaneet noin 40 prosenttia kaikista Nobel-palkinnoista. Juutalaisia on maailmassa noin 20 miljoonaa, muita kansoja noin 7 miljardia. Yleensäkin siellä, missä luetaan paljon Raamattua, tiede ja tutkimus voivat hyvin. Niissä yhteiskunnissa, jotka eivät ole Jumalan sanan vaikutuspiirissä tai ovat sitä vain ohuesti, ei myöskään tiede yleensä voi hyvin.

Kaikki maailman kielet pohjautuvat lopulta muinaishepreaan, jota voimme opiskella Vanhan testamentista, erityisesti sen vanhimmista osista eli Pentateukista (viisi Mooseksen kirjaa) ja muista varhaisemmista historiakirjoista.

Koko maailmassa oli yksi kieli ja samat sanat. (1. Moos. 11:1, oma käännös)

Niin HERRA astui alas katsomaan kaupunkia ja tornia, jonka ihmislapset olivat rakentaneet. 6 Ja HERRA sanoi: "Katso, he ovat yksi kansa, ja heillä kaikilla on yksi kieli, ja tämä on heidän ensimmäinen yrityksensä. Ja nyt ei heille ole mahdotonta mikään, mitä aikovatkin tehdä. 7 Tulkaa, astukaamme alas ja sekoittakaamme siellä heidän kielensä, niin ettei toinen ymmärrä toisen kieltä."

8 Ja niin HERRA hajotti heidät sieltä yli kaiken maan, niin että he lakkasivat kaupunkia rakentamasta. 9 Siitä tuli sen nimeksi Baabel, koska HERRA siellä sekoitti kaiken maan kielen; ja sieltä HERRA hajotti heidät yli kaiken maan. (1. Moos. 11:5–9)

Sanojen muuttumisessa Baabelin eli Babylonin kieltensekoituksessa on löydettävissä selviä toistuvia lainalaisuuksia. Sanat eivät ole syntyneet tyhjiössä, vaan niillä on historiansa ja taustansa.